

REPUBLICA MOLDOVA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

**PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU CONTROLUL
CONSTITUȚIONALITĂȚII UNOR PREVEDERI DIN LEGEA CU PRIVIRE
LA LIBERTATEA DE EXPRIMARE**

(Sesizarea nr. 22a/2012)

CHIȘINĂU
4 decembrie 2012

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII 2
UNOR PREVEDERI DIN LEGEA CU PRIVIRE LA LIBERTATEA DE EXPRIMARE

Curtea Constituțională, statuând în componența:
DI Alexandru TĂNASE, *președinte*,
DI Victor PUȘCAȘ, *judcător-raportor*,
DI Dumitru PULBERE,
DI Petru RAILEAN,
Dna Elena SAFALERU,
Dna Valeria ȘTERBET, *judcători*,
cu participarea dnei Ludmila Chihai, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 13 iulie 2012, înregistrată la aceeași dată,

Examinând sesizarea menționată în ședință plenară publică,

Având în vedere actele și lucrările dosarului,

Deliberând în ședință plenară închisă,

Pronunță următoarea decizie:

1. La originea cauzei se află sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 13 iulie 2012, în temeiul articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit.g) din Codul jurisdicției constituționale, de deputatul în Parlament dl Serghei Sîrbu, privind controlul constituționalității articolului 15 alin. (2), articolului 17, articolului 18 alin.(2) lit.g) și articolului 18 alin. (4) lit.c) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare.

2. Autorul sesizării a pretins, în special, că, în contradicție cu articolele 1, 6, 20, 26, 53, 54, 66, 114, 115 și 116 din Constituție, aplicarea procedurii prealabile, prin care cetățeanul, care se consideră vătămat într-un drept al său, este obligat în cauzele de defăimare și de apărare a vieții private și familiei să depună cerere prealabilă înainte de a se adresa în instanța de judecată, reprezintă o restrângere a drepturilor de acces liber la justiție, la apărare și la un recurs efectiv.

3. În ședință, având în vedere concluziile Curții expuse în Hotărârea recentă nr.14 din 15 noiembrie 2012, autorul a considerat inutile unele pretenții din sesizarea sa și, în consecință, a renunțat la controlul constituționalității prevederilor articolului 15 alin. (2), cu excepția ultimei propoziții, articolului 17, cu excepția alin.(4), articolului 18 alin.

(2) lit.g) și articolului 18 alin. (4) lit.c) din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

4. În ședința publică a Curții, reprezentanții Parlamentului și Guvernului au opinat că Hotărârea nr.14 din 15 noiembrie 2012 vizează procedura prealabilă pentru care se solicită exercitarea controlului constituționalității în prezenta cauză, iar cerințele autorului, enunțate în cadrul ședinței, sunt diferite de cele inițiale, din care cauză pot face obiectul doar al unei noi sesizări.

5. Curtea reține că, în demersul său, autorul sesizării a reieșit din prevederile art.31 alin.(3) din Codul jurisdicției constituționale, potrivit cărora subiectul este în drept să modifice temeiul sau obiectul sesizării, să renunțe la sesizare parțial sau total.

6. Curtea atestă că normele menținute de autorul sesizării în ședința din 4 decembrie 2012 pentru controlul constituționalității sunt cuprinse în sesizare și au constituit obiectul examinării de către Curtea Constituțională în prezenta cauză sub un alt unghi – cel al caracterului obligatoriu sau opțional al procedurii prealabile. Fiind contestate prin altă prismă însă, aceste norme necesită o nouă examinare.

7. Astfel, ultima propoziție din art.15 alin.(2) din Legea nr.64 nu se referă la obligativitatea procedurii prealabile, ci prevede posibilitatea și data-limită de restabilire a termenului de prescripție pentru depunerea cererii prealabile. Luată separat, norma art.17 alin.(4) din Legea nr.64 reglementează un alt domeniu, interzicând adresarea în instanță cu alte pretenții, suplimentare, decât cele expuse în cererea prealabilă, în special, pretenții privind repararea prejudiciilor.

8. În astfel de circumstanțe, Curtea reține că aspectele reglementate de normele menționate mai sus reprezintă un alt obiect, pentru care sunt necesare alte investigații și alte argumente din partea Curții, precum și a participanților la proces. Această concluzie a Curții este cu atât mai justificată, cu cât autorul nu a expus în sesizare motivele pentru care consideră că termenul de prescripție și obiectul cererii prealabile, vizate în ultima propoziție din art.15 alin.(2) și art.17 alin.(4) din Legea nr.64, nu corespund Constituției.

9. În temeiul celor enunțate, Curtea conchide că ultima propoziție din art.15 alin.(2) și art.17 alin.(4) din Legea nr.64, menținute de către autor pentru controlul constituționalității, pot constitui numai obiectul unei alte sesizări, pe care subiectul este în drept să o depună la Curtea Constituțională.

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII 4
UNOR PREVEDERI DIN LEGEA CU PRIVIRE LA LIBERTATEA DE EXPRIMARE

10. Având în vedere că prin modificarea obiectului sesizării autorul și-a retras parțial sesizarea, iar partea rămasă a obiectului sesizării nu poate fi examinată în prezenta cauză, Curtea decide sistarea cauzei.

În baza celor expuse, conducându-se de prevederile art.26 alin.(1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.60 lit.a), art. 61 alin.(1) și alin.(3) și art.64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se sistează* procesul pentru controlul constituționalității prevederilor articolului 15 alin. (2), cu excepția ultimei propoziții, articolului 17, cu excepția alin.(4), articolului 18 alin. (2) lit.g) și articolului 18 alin. (4) lit.c) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare.

2. *Se explică* autorului sesizării că el este în drept să înainteze o nouă sesizare pentru controlul constituționalității ultimei propoziții din art.15 alin.(2) și a prevederilor art.17 alin.(4) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare.

3. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*.

Președinte

Alexandru TĂNASE

Chișinău, 4 decembrie 2012

DCC nr. 4

Dosarul nr.22a/2012